

følt os broſtholdne med Henſyn til Stationer og med Henſyn til Spørgsmaalet om naar Togene ſkulle holde, med Henſyn til Sidespor, Skifteſpor og Lignende. Der er imidlertid ganſte viſt ſtet Fremſkridt i de ſenere Aaringer i den Retning, det maa indrømmes, og Forholdene gjøre jo, at man ude paa Landet, baade hvad dette Forhold angaar, og ogſaa hvad Poſtvæſenet angaar, aldrig kunne ſaae ſaa gode Forhold ſom inde i Bjerne, det forbyder, om jeg ſaa maa ſige, Naturen ſelv. Nu ere Forholdene der ved Haſſelager ganſte ſærlige gode; det er de virkelige. Der er ſaa Steder her i Landet, hvor der er bedre Forhold for Landbefolkningen end der; thi i en Trefant ligger der med meget ſmaa Mellemrum 3 Stationer, nemlig Biby, Tranebjerg og Haſſelager; det har bl. a. ſin Grund i, at Odder-Banen løber paa et længere Stykke ved Siden af Statsbanen, ſaa dreier den lidt fra, og deraf kommer det, at det Stykke Land, ſom ligger der, har 3 Stationer, i alt ſald det der ligger øſt for Haſſelager Station, og desuden har det ikke ſaa langt til Aarhus. Nu vil Finantsudvalget, det maa det ærede Medlem være overbevist om, gjerne være med til at bidrage til, at der bliver taget noget mere Henſyn hiſt og her til Landbobefolkningen paa dette Omraade, men ſaa tror jeg ogſaa, at man gjør beſt i, naar man vil naae dette Maal, kun at anbefale og reiſe en ſaadan Sag, naar der er Haab om, at den kan føres igennem, thi der gjøres kun Landbefolkningen en daarlige Tjeneste, hvis Administrationen er i Stand til at møde op med Grunde, ſom gjøre, at man ikke billigviſ kan forlange, at den ſal tiltræde og opfylde de fremsatte Dufter. Den ærede Ordfører for Forſlagsſtillerne nævnte Skrivelsen af 29de Marts 1887 fra Inderrigsministeriet, hvor der foruden det af mig nævnte ogſaa er omtalt, at Terrainforholdene ikke ere gode. Vi vide jo, at Togene ere ved at gaa i Staa, naar de ſkulle kjøre op fra Aarhus til Haſſelager, ſaa ſtærk er Stigningen. Vi kunne ikke i Finantsudvalget, naar den ærede Miniſter, ſom Grund til, at der ikke kan anlægges et Skifteſpor, erklærer, at det ligger i, at Terrainforholdene ere uheldige, ſige Noget derimod; vi maa naturligviſ ſige: Vi have ingen Grunde at ſætte imod, der kunne godtgjøre, at denne Udtaaleſe af Miniſteren ikke er rigtig. Den er ſelvſølgelig begrundet paa de Oplyſninger, ſom den ærede Miniſter har ſaaet igennem ſine Sagkyndige, og de gaa jo ud paa, at de paagældende Forhold ved Haſſelager ikke ere, ſom de kunde ønskes, for at imødekomme Andragendet. Vi ude paa Landet kunde nok

ønske, at vi havde en Poſtepedition i hver By, jeg havde da ikke Noget derimod. Vi kunde nok ønske, at Natiltoget, ſom kjører forbi diſe Holdepladſer og Stationer ude paa Landet, ogſaa holdt der, ſaa at vi ikke behøvede at reiſe flere Mil for at komme med Banen, ſkjøndt Stationen er nær ved os. Men vi kunne ikke fuldt ud naae, hvad vi ønske, det forbyder de naturlige Forhold. Saaledes er det ogſaa med Henſyn til Forholdene ved Haſſelager. Landbefolkningen i Haſſelagers Omegn er virkelig i denne Henseende bedre ſtillet end de fleſte andre Steder — det er klart nok — baade i Henseende til Baner og til Stationer, og naar ſaa Terrainforholdene forbyde en ſærlig Udvikling paa dette Sted, har Udvalget ment, at der ikke forelaa tilſtrækkelig reelle Grunde til at burde reiſe Spørgsmaalet overfor Miniſteriet. Men jeg vil ſige til Jorden for det ærede Medlems Grundſtandpunkt, at Udvalget har ment, at hvor der er Grund til at minde Miniſteriet lidt om at tage Henſyn til os ude paa Landet med Stationer, Sidespor og Skifteſpor og Lignende, og hvor Anmodningen derom ledsages af ſærdeles gode og reelle Grunde, ſaaledes at vi ikke ere urimelige, naar vi forlange det, der er Udvalget for ſaa vidt enig med den ærede Ordfører for Forſlagsſtillerne i, at der netop paa ſaadanne Punkter kunde være Noget at gjøre. Men Udvalget har paa Grund af Miniſterens ſidſte Skrivelse ment ikke at burde reiſe denne Strid her, da det troede, at her manglede gode Grunde nok til at kunne føre denne Strid til Ende overfor Miniſteriet til Gavn for vedkommende Holdepladſ. Det kan ikke nytte, at vi indſtille det i Folkeethinget, naar der dog ikke kommer noget praktiſt Reſultat ud deraf. Derfor vil jeg anmode ærede Medlemmer om at følge Udvalget, ſom er enig om denne Sag, men det er ſom ſagt ikke af Uvillie overfor ſlige Sager, at vi have ſtillet os ſaaledes. Jeg har følt mig forpligtet til at gjøre diſe Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Sønderjø.

Schiøtz: Jeg vil nødigt lade den ærede Inderrigsminiſter blive i den Antagelse, han er i, nemlig, at der forlanges noget Urimeligt, noget for Meget fra Sejr Søgneraads Side, naar man henvender ſig til Miniſteriet og Rigsdagen om Habneforholdene. Det ligger ikke i min Udtaaleſe for, at Søgneraadet kræver en ny Havn anlagt af Staten. Selvfølgelig vil man helst have det, og man har den Mening, at Staten ligesaa godt kunde tage fat paa Havnen der, ſom den tager fat paa for-